

Reisebrev fra Sør-Afrika

februar 2010

Over: Turister på Cape Point

Det er søndag, og vi er i Hatfield sentrum for å se fotballkamp med laget vårt, Mamelodi Sundowns, og rehydrere oss selv. Sesongen nærmer seg slutten, og det er spennende kamper som gjenstår. Forrige runde ble begge fotballkampene som ble spilt i Pretoria avlyst grunnet ekstremt regnvær. Vi har opplevd hagl på størrelse med klinkekuler, torden og lyn, og takk og lov basseng i hagen når varmen blir for heftig.

I morgen starter vi på vår fjerde uke i praksis her nede. Før praksisen startet hadde Anne-Marthe og Sofie prosjektarbeid i Cape Town, og Guro og Tonje Camilla i Mosambik. Første uka i praksis gikk stort sett med til registrering, stemping av papirer og signaturer. Papirflytting er tingen! Vi er i praksis her som studenter ved Medunsa, University of Limpopo i Ga-Rankuwa. Universitetsområdet er stort

Til høyre: Registreringsventing: papirflytting og african-time. Bring a book!

og fint, og alle studentene er studenter innen helsefag. Sykepleie, medisin, fysioterapi og odontologi er noe av det man kan studere her. Biblioteket er supert, det er fine leseplasser, og utenfor selger de popcorn og paraplyer.

Før vi gikk ut i praksis deltok vi også på forelesning i midwifery, som er en viktig del av sykepleieutdanningen her. Det kom godt med til den kommende uka hvor vi var på fødeavdeling, og en avdeling for kvinner med svangerskapskomplikasjoner. Å finne sin plass som student kan ofte være utfordrende, men her er det i tillegg et system vi ikke forstår og flere språk vi heller ikke forstår. Sotho og zulu er to av de mest brukte språkene i Gauteng, provinsen vi er i. De fleste skjønner at vi ikke snakker noen av de nesten tyve forskjellige stammespråkene, men mange snakker til oss på afrikaans fordi de tror vi er herifra. Stort sett greier vi oss med engelsk. På fødeavdelingen var det ikke noe kjære mor for de fødende. Selve fødslene gikk ofte så stille og raskt for seg at vi ikke en gang fikk de med oss. En pasient som uttrykte at hun hadde sterke smerter fikk beskjed av legen om at hun måtte skjerpe seg, og være stille. Hvis ikke måtte hun gå og sette seg og vente, for det var andre pasienter som også skulle føde. "This one is not cooperating", sa både legen og sykepleieren. Innimellom var det nesten som rullebåndproduksjon. Og uten smertestillende. Det gjaldt også et par kvinner som lå fra noen timer, til et døgn, fastende med rier og full åpning, og ventet på keisersnitt.

For å bestå praksis må studentene blant annet ta i mot 15 barn hver i løpet av perioden. På avdelingen for svangerskapskomplikasjoner måtte de gjøre 30 undersøkelser av pasientene. Der var det stort sett studentene som styrte hele avdelingen. Og når det var tea-time satt vi på linen room (pauserommet var ikke for hvem som helst) og spiste og snakket fotball og fjas.

Uka etter var vi fordelt på to forskjellige klinikker.

Over: Pregnancy week of course! Både ansatte og pasienter gikk i tog og sang av full hals.

Over: Alltid god stemning med de andre studentene på linen room under tea-time.

Over: Jordmorpraksis: sabla my barn her

Guro og Sofie på Phedisong 4, og Anne-Marthe og Tonje Camilla på Phedisong 1. Guro og Sofie har hatt noen tøffe opplevelser når det gjelder sykepleiere som er stygge og rasistiske mot utenlandske pasienter.

På Phedisong 1 så vi flere høye blodtrykk enn vi noen gang har sett før. Det endte med at vi måtte sjekke blodtrykksapparatet på oss selv til slutt, men det fungerte som det skulle. Ellers deltok vi på mye av det sykepleierne gjorde. Familiy-planning, HIV-testing, prøvetakninger fra cervix, graviditetstester og urinstix, sårstell av skuddskade, undersøkelser av utslett, underliv og lunger, gamle og unge. Den 80 år gamle damen som kom til klinikken med stygg hoste. De to barna på under 5 år som lekte og smilte på gulvet under konsultasjonen hadde mistet moren sin, og bestemoren var deres eneste forsørger. Alle tre ble testet for tuberkulose, og skulle komme tilbake dagen etter for HIV-test. Pasientcasene er ofte så mye mer enn den konkrete sykdommen eller skaden de kommer inn for.

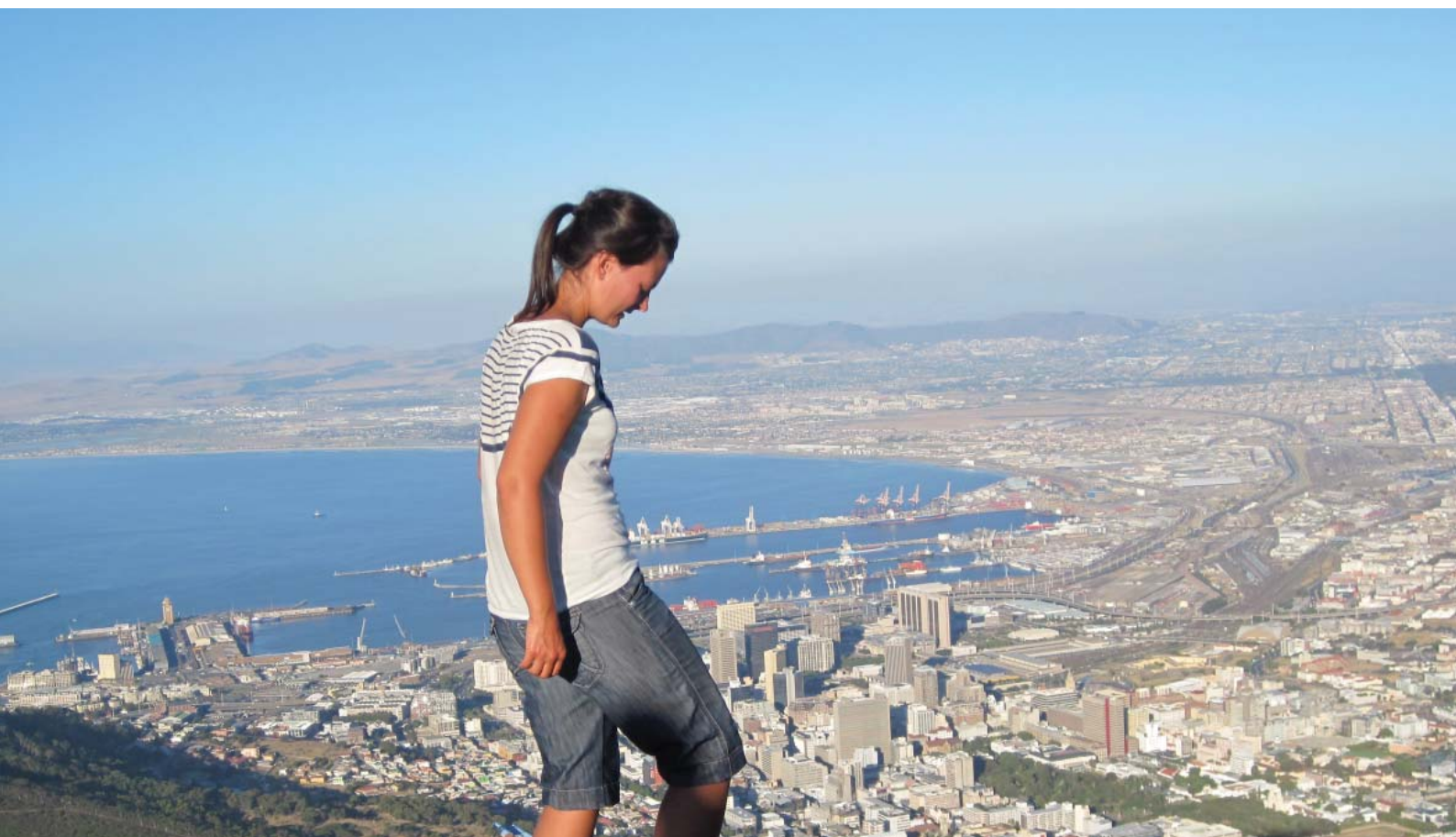
Uka som kommer nå skal vi bytte klinikker oss i mellom. Dagene starter tidlig. 6:30 tusler vi nedover gatene til der skolebussene går fra. Så slumrer man

Over: South-African red cross: Anne-Marthe og Sofie etter en prosjektdag i townshpen Khayelitsha i Cape Town.

African-time

Under: Cape Town fra Lions Head: Lions Head må bestiges på ettermiddagen, så man kan nyte solnedgangen ovenfra. Helt grei utsikt!

på bussen ut til Medunsa, hvor skolen står for transport ut til klinikkene.

I løpet av praksisperioden skal vi også være på akutten, ambulanse og en annen klinikk. Det er vanvittig mye å lære og se, og festlige tea-times med de ansatte som synes vi er kjemperare som drikker svart kaffe og har brød som ikke er søtt i matpakka. De rare har det godt!

Over: Her er vi på den første hjemmekampen til Sundowns. The sky is the limit!

Under: Ansvar for egen læring!

Greetings from

*Guro, Sofie, Anne-Marthe
og Tonje Camilla*

*Hatfield, Pretoria, Gauteng,
Sør-Afrika.*

Kapp det gode håp:
helger bør brukes fornuftig!

